

Dziennik Urzędowy L 76

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

15 marca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 425/2006 z dnia 14 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/210/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 28 lutego 2006 r. ustanawiająca grupę krajowych ekspertów wysokiego szczebla w dziedzinie uregulowań prawnych 3

2006/211/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 8 marca 2006 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do wytwarzania energii elektrycznej w Anglii, Szkocji i Walii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 690) ⁽¹⁾ 6

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 425/2006

z dnia 14 marca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	95,0
	204	60,5
	212	102,0
	624	120,2
	999	94,4
0707 00 05	052	127,9
	068	143,9
	204	36,3
	628	169,1
	999	119,3
0709 10 00	220	46,4
	999	46,4
0709 90 70	052	83,8
	204	56,4
	999	70,1
0805 10 20	052	56,0
	204	41,0
	212	44,6
	220	51,3
	400	60,8
	512	33,1
	624	61,0
	999	49,7
0805 50 10	052	60,2
	624	65,6
	999	62,9
0808 10 80	388	94,2
	400	134,7
	404	105,1
	512	72,5
	524	76,3
	528	76,5
	720	76,1
	999	90,8
0808 20 50	388	82,0
	400	74,8
	512	63,3
	528	64,5
	720	49,4
	999	66,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 lutego 2006 r.

ustanawiająca grupę krajowych ekspertów wysokiego szczebla w dziedzinie uregulowań prawnych

(2006/210/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

Niniejszym Komisja ustanawia grupę ekspertów o nazwie „grupa krajowych ekspertów wysokiego szczebla w dziedzinie uregulowań prawnych”, zwaną dalej „grupą”.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Zadania

Komisja może zasięgać porady grupy we wszelkich kwestiach związanych z polityką lepszych uregulowań prawnych oraz opracowywaniu związanych z nią środków zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym.

Główne zadania grupy polegają na:

- (1) Dnia 16 marca 2005 r. Komisja przyjęła komunikat zatytułowany *Poprawa otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, w którym zapowiedziała zamiar ustanowienia w 2005 r. grupy krajowych ekspertów wysokiego szczebla w dziedzinie uregulowań prawnych w celu ułatwienia opracowywania środków związanych z tworzeniem lepszych uregulowań prawnych na poziomie krajowym i wspólnotowym.
- (2) Zadaniem tej grupy będzie udzielanie Komisji porad w ogólnym zakresie w kwestiach lepszych uregulowań prawnych; nie będzie ona wydawała opinii w sprawie inicjatyw lub projektów dotyczących opracowywania określonych wniosków legislacyjnych.
- (3) Grupa składa się z krajowych ekspertów wysokiego szczebla mianowanych przez Komisję, stanowiącej na wniosek państw członkowskich; w jej posiedzeniach mogą uczestniczyć obserwatorzy z państw przystępujących.
- (4) Dlatego należy ustanowić grupę krajowych ekspertów wysokiego szczebla w dziedzinie uregulowań prawnych i szczegółowo określić zakres jej obowiązków i strukturę,

- stworzeniu skutecznej płaszczyzny porozumienia pomiędzy Komisją i głównymi organami rządowymi w celu wspierania Komisji w ulepszaniu otoczenia prawnego dla przedsiębiorstw, przemysłu, konsumentów, partnerów społecznych i całego społeczeństwa,
- przyczynieniu się do popularyzacji najlepszych praktyk w dziedzinie lepszych uregulowań prawnych w UE, opracowywanych zarówno na poziomie wspólnotowym, jak i krajowym,
- wzmocnieniu współpracy pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi celem wprowadzania w życie lepszych uregulowań prawnych na poziomie krajowym; w szczególności wspólna analiza transpozycji i wykonywania prawodawstwa UE przez państwa członkowskie (tj. wprowadzenie dodatkowych wymogów lub procedur w trakcie transpozycji),

⁽¹⁾ COM(2005) 97 wersja ostateczna z dnia 16 marca 2005 r.

- przyczynieniu się do opracowania spójnego zbioru wspólnych wskaźników celu monitorowania postępu w odniesieniu do jakości otoczenia prawnego, zarówno na poziomie wspólnotowym, jak i w samych państwach członkowskich, który będzie podstawą analizy porównawczej w ich krajowych programach lizbońskich,
- udzielaniu Komisji porad w kwestiach lepszych uregulowań prawnych, w szczególności takich jak: uproszczenie; ocena wpływu gospodarczego, społecznego i związanego ze środowiskiem, łącznie z kosztami administracyjnymi; praktyki konsultacyjne; różne możliwe rodzaje uregulowań prawnych.

Artykuł 3

Skład – wyznaczenie

1. Komisja powierza Sekretarzowi Generalnemu zadanie wyznaczania członków grupy w oparciu o kandydatury zaproponowane przez państwa członkowskie.
2. Grupa składa się z jednego, w szczególnych przypadkach z dwóch⁽¹⁾ członków z każdego państwa członkowskiego. Sekretariat Generalny Komisji może wyznaczyć zastępców w oparciu o propozycję państw członkowskich i automatycznie zastępować członków, którzy są nieobecni lub niedysponowani.
3. Stosuje się następujące przepisy:
  - członkowie grupy są wysokimi rangą urzędnikami z doświadczeniem w omawianej dziedzinie oraz przedstawicielami władz publicznych,
  - członkowie są wyznaczani na odnawialny okres jednego roku. Pozostają na stanowisku do czasu zastąpienia lub wygaśnięcia mandatu,
  - członkowie, którzy przestają być zdolni do efektywnego udziału w obradach grupy, którzy składają dymisję lub nie przestrzegają warunków określonych w pierwszym lub drugim punkcie niniejszego artykułu lub art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, mogą zostać zastąpieni na pozostały czas swojego mandatu,
  - nazwiska wyznaczonych członków są zamieszczane na stronie internetowej Komisji.

Artykuł 4

Działanie

1. Grupie przewodniczy Komisja.

⁽¹⁾ Komisja może wyznaczyć dwóch członków z państwa członkowskiego, jeżeli w danym państwie członkowskim na poziomie administracji krajowej kompetencje są rozdzielone.

2. W porozumieniu z Komisją grupa ustanowić może podgrupy, analizujące szczegółowe kwestie podlegające zakresowi obowiązków ustalonych przez grupę; po wypełnieniu opisanych zadań podgrupy są rozwiązywane.

3. Przewodniczący może zwrócić się do ekspertów, w tym ekspertów z krajów przystępujących⁽²⁾, posiadających wiedzę specjalistyczną w dziedzinie, którą zajmuje się grupa, o wzięcie udziału w obradach grupy lub podgrupy, jeżeli ich udział jest przydatny i/lub konieczny.

4. Informacje uzyskane w wyniku uczestnictwa w obradach grupy lub podgrupy nie mogą zostać ujawnione, jeśli Komisja wystąpi o poufność.

5. Posiedzenia grupy i podgrup odbywają się w zwykłe w pomieszczeniach Komisji i jej jednostek, zgodnie z procedurami i harmonogramem określonym przez Komisję. Komisja organizuje sekretariat.

6. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny na podstawie standardowego regulaminu przyjętego przez Komisję.⁽³⁾

7. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu dla grupy i podgrup utworzonych na mocy art. 4 ust. 2 niniejszej decyzji.

8. Komisja może umieścić w Internecie, w roboczym języku(-ach) danej grupy, wszelkie streszczenia, konkluzje, częściowe konkluzje lub dokumenty robocze grupy. Dokumenty robocze są publikowane zgodnie z dostępnością różnych wersji językowych.

Artykuł 5

Koszty spotkań

Koszty podróży i, w stosownych przypadkach, koszty diet ponoszone przez członków, ekspertów i obserwatorów w związku z działaniami grupy są refundowane przez Komisję zgodnie z wewnętrznymi przepisami Komisji dotyczącymi zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych. Komisja refunduje koszty jednego członka grupy krajowych ekspertów wysokiego szczebla z każdego państwa członkowskiego. Członkowie nie są wynagradzani za pełnienie swoich funkcji.

⁽²⁾ Eksperti z krajów przystępujących, które podpisały Traktat o przystąpieniu zgodnie z komunikatem „W kierunku rozszerzonej unii – dokument strategiczny i sprawozdanie Komisji Europejskiej na temat postępów poczynionych przez każdy kraj kandydujący na rzecz przystąpienia” z dnia 9 października 2002 r. [COM(2002) 700 wersja ostateczna] oraz z art. 7 decyzji Komisji C(2005) 874 z dnia 24 marca 2005 r. w sprawie wzmocnienia stopniowej integracji krajów przystępujących ze strukturami wspólnotowymi

⁽³⁾ Patrz: załącznik III do SEC(2005) 1004 przyjęty przez Komisję w dniu 27 lipca 2005 r.

Koszty spotkań są refundowane w granicach rocznego budżetu przyznanego danej grupie przez właściwe służby Komisji.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia przez Komisję. Obowiązuje ona do dnia 31 grudnia 2009 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lutego 2006 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 marca 2006 r.

stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do wytwarzania energii elektrycznej w Anglii, Szkocji i Walii

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 690)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/211/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4 i 6,

uwzględniając wniosek złożony przez Zjednoczone Królestwo pocztą elektroniczną dnia 2 listopada 2005 r., potwierdzony podpisanym faksem z dnia 8 listopada 2005 r., oraz dodatkowe informacje, o których udzielenie pracownicy Komisji wnieśli pocztą elektroniczną dnia 2 grudnia 2005 r. i które udzielone zostały przez Zjednoczone Królestwo w poczcie elektronicznej z dnia 12 stycznia 2006 r.,

uwzględniając wnioski niezależnego organu krajowego, Urzędu ds. Rynków Gazu i Energii Elektrycznej (*Office of the Gas and Electricity Markets*, OFGEM), według których spełnione zostałyby warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności, których dotyczy ta dyrektywa, nie podlegają tej dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniających specyfikę danego sektora. Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony wówczas, kiedy dane państwo członkowskie wykonało i zastosowało właściwe wspólnotowe akty prawne otwierające dany sektor lub jego część. Te akty wymienione są w załączniku XI do dyrektywy 2004/17/WE; w odniesieniu do sektora energii elektrycznej w załączniku tym wymienia się dyrektywę

96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽²⁾. Dyrektywa 96/92/WE została zastąpiona dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 96/92/WE ⁽³⁾, która wymaga jeszcze większego otwarcia rynku.

(2) Zgodnie z art. 62 pkt 2 dyrektywy 2004/17/WE tytułu III tej dyrektywy, określającego reguły dotyczące konkursów na usługi, nie stosuje się do konkursów organizowanych w danym państwie członkowskim w celu wykonywania działalności, w odniesieniu do której na mocy decyzji Komisji stosuje się art. 30 ust. 1 lub w odniesieniu do której uznano, że ustęp ten ma zastosowanie na mocy art. 30 ust. 4 akapit drugi lub trzeci lub art. 30 ust. 5 akapit czwarty.

(3) Wniosek złożony przez Zjednoczone Królestwo dotyczy wytwarzania energii elektrycznej w Anglii, Szkocji i Walii. Ze względu na zintegrowanie rynków tych trzech obszarów geograficznych oraz ograniczoną zdolność przesyłową ⁽⁴⁾ połączeń między sieciami Zjednoczonego Królestwa a sieciami w innych częściach Wspólnoty, za rynek właściwy do celów oceny warunków określonych w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE należy uznać Anglię, Szkocję i Walię. Wniosek taki jest zgodny z ustaleniami zawartymi w komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego pt. „Sprawozdanie z postępów w tworzeniu wewnętrznego rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej” ⁽⁵⁾, zwanym dalej „sprawozdaniem z 2005 r.”; w komunikacie tym mowa jest o tym, że „z ekonomicznego punktu widzenia (...) rynki (...) energii elektrycznej w UE nadal mają charakter krajowy”.

(4) Powyższą ocenę oraz wszelkie inne oceny zawarte w niniejszej decyzji formułuje się wyłącznie na użytek dyrektywy 2004/17/WE i bez uszczerbku dla stosowania zasad konkurencji.

⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37.

⁽⁴⁾ Wynoszącą w przybliżeniu 4 % szczytowego zapotrzebowania.

⁽⁵⁾ COM(2005) 568 wersja ostateczna z dnia 15 listopada 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2083/2005 (Dz.U. L 333 z 20.12.2005, str. 28).

- (5) Zjednoczone Królestwo wykonało i stosuje nie tylko dyrektywę 96/92/WE, lecz także dyrektywę 2003/54/WE. W rezultacie, zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy, dostęp do wymienionego rynku należy uznać za nieograniczony.
- (6) Bezpośrednie podleganie konkurencji należy oceniać na podstawie różnych wskaźników, z których żaden sam w sobie nie ma znaczenia decydującego. W sprawozdaniu z 2005 r. Komisja zawarła stwierdzenie, że „wiele krajowych rynków charakteryzuje (...) wysoki stopień koncentracji w sektorze energetycznym, utrudniający powstanie rzeczywistej konkurencji”⁽⁶⁾. W związku z tym uznaje się, że w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej „jednym ze wskaźników poziomu konkurencji jest łączny udział w rynku trzech największych producentów (energii elektrycznej)”⁽⁷⁾. Według najnowszych dostępnych danych w omawianym przypadku łączny udział w rynku trzech największych producentów na rynku hurtowym wynosi 39 %⁽⁸⁾, co stanowi poziom zadowalająco niski, który należy uznać za oznakę bezpośredniego podlegania konkurencji.
- (7) Jako wskaźnik należy także wziąć pod uwagę funkcjonowanie rynkowych mechanizmów bilansowania. W istocie „każdy uczestnik rynku, który nie jest w stanie łatwo dostosować swojego portfela działalności wytwórczej do cech swoich odbiorców, może być narażony na skutki różnicy między stosowaną przez OSP (operatora systemu przesyłowego) ceną rozliczeniową odchyliń a ceną, po której OSP ponownie skupi nadwyżkę wytworzonej energii. Ceny te mogą być narzucone OSP bezpośrednio przez regulatora lub kształtować się w oparciu o mechanizm rynkowy, w którym cena ustalana jest na podstawie zgłaszanych przez różnych wytwórców ofert przyrostowych lub redukcyjnych (...); podstawową trudnością dla małego uczestnika rynku jest ryzyko dużej rozpiętości między ceną kupna od OSP a ceną odsprzedaży. Sytuacja taka występuje w szeregu państw członkowskich i prawdopodobny jest jej negatywny wpływ na rozwój konkurencji. Duża rozpiętość cenowa może być wskaźnikiem niewystarczającego poziomu konkurencji w obszarze rynkowych mechanizmów bilansowania, gdzie rynek może być zdominowany przez tylko jednego czy dwóch dużych wytwórców. Trudności takie nasilają się tam, gdzie użytkownicy sieci nie są w stanie skorygować swojej sytuacji w czasie zbliżonym do rzeczywistego”⁽⁹⁾. Od czasu wprowadzenia mechanizmu BETTA (*British Electricity Trading and Transmission Arrangements*) istnieje zintegrowany rynkowy mechanizm bilansujący dla Anglii, Szkocji i Walii. Ponadto z uwagi na główne cechy tego mechanizmu (ustalanie cen na zasadach rynkowych, półgodzinne zamknięcia okresu zgłoszeń ofert oraz stosunkowo niska rozpiętość cenowa) należy przyjąć go za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.
- (8) Ze względu na charakterystykę omawianego produktu (energii elektrycznej) oraz małej dostępności lub całkowitym braku odpowiednich produktów lub usług zastępczych, w ocenie konkurencyjności rynków energii elektrycznej większego znaczenia nabiera konkurencja cenowa i kształtowanie cen. Wskaźnikiem istnienia rzeczywistej konkurencji cenowej jest liczba odbiorców zmieniających dostawcę; czynnik ten pośrednio jest także „naturalnym wskaźnikiem skuteczności funkcjonowania konkurencji. Jeśli niewielu klientów decyduje się na zmianę, prawdopodobnie istnieje problem w funkcjonowaniu rynku, nawet jeśli weźmie się pod uwagę korzyści płynące z możliwości renegotjacji umów z dotychczasowym, dobrze znanym dostawcą”⁽¹⁰⁾. Ponadto „istnienie regulowanych cen dla odbiorcy końcowego jest bez wątpienia kluczowym wyznacznikiem zachowań odbiorców. (...) Mimo że zachowanie regulacji może być uzasadnione w okresie przejściowym, w miarę narastania potrzeb inwestycyjnych w coraz większym stopniu powodować będzie ono wzrost zakłóceń”⁽¹¹⁾.
- (9) W Zjednoczonym Królestwie odsetek odbiorców zmieniających dostawcę dla trzech kategorii odbiorców – tj. dużych i bardzo dużych zakładów przemysłowych, małych i średnich zakładów przemysłowych i przedsiębiorstw oraz bardzo małych przedsiębiorstw i odbiorców domowych – przekracza 70 % dla pierwszych dwóch grup i jest bliski 50 % dla ostatniej kategorii⁽¹²⁾, przy czym regulację cen dla odbiorców końcowych zniesiono w 2002 r.⁽¹³⁾. Zatem sytuacja w Zjednoczonym Królestwie pod względem zmiany dostawców oraz regulacji cen dla odbiorcy końcowego jest zadowalająca i należy traktować ją jako wskaźnik świadczący o bezpośrednim podleganiu konkurencji.
- (10) Z uwzględnieniem tych wskaźników oraz ogólnej sytuacji w sektorze w Anglii, Szkocji i Walii – zwłaszcza dotyczącej stopnia oddzielenia sieci od wytwarzania/podaży oraz skutecznej regulacji dostępu do sieci – której obraz uzyskać można na podstawie informacji przedłożonych przez Zjednoczone Królestwo, sprawozdania z 2005 r. oraz załącznika technicznego do tego sprawozdania, należy uznać, że w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej w Anglii, Szkocji i Walii spełniony został warunek bezpośredniego poddania konkurencji określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE. Jak wskazano powyżej w motywie 5, za spełniony należy uznać także dalszy warunek swobodnego dostępu do działalności. W związku z tym nie należy stosować dyrektywy 2004/17/WE w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających umożliwić wytwarzanie energii elektrycznej na wymienionych obszarach geograficznych; dyrektywy tej nie należy stosować także w odniesieniu do organizowania przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności na tych obszarach.

⁽⁶⁾ Patrz: sprawozdanie z 2005 r., str. 2.

⁽⁷⁾ Patrz: sprawozdanie z 2005 r., str. 7.

⁽⁸⁾ Patrz: dokument roboczy Komisji, załącznik techniczny do sprawozdania z 2005 r., SEC(2005) 1448, str. 44, tabela 4.1, zwany dalej załącznikiem technicznym.

⁽⁹⁾ Załącznik techniczny, str. 67–68.

⁽¹⁰⁾ Patrz: sprawozdanie z 2005 r., str. 9.

⁽¹¹⁾ Załącznik techniczny, str. 17.

⁽¹²⁾ Patrz: sprawozdanie z 2005 r., str. 10.

⁽¹³⁾ Załącznik techniczny, str. 177.

- (11) Przyjmując niniejszą decyzję, oparto się na sytuacji prawnej i faktycznej istniejącej w listopadzie 2005 r. ustalonej na podstawie informacji przedłożonych przez Zjednoczone Królestwo oraz wynikających ze sprawozdania z 2005 r. oraz załącznika technicznego do tego sprawozdania. Decyzja ta może ulec zmianie, jeżeli nastąpią istotne zmiany sytuacji prawnej i faktycznej, które spowodują, że przestaną być spełniane warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE.
- (12) Środki określone w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywy 2004/17/WE nie stosuje się w odniesieniu do zamówień, udzielanych przez podmioty zamawiające, mających umożliwić im wytwarzanie energii elektrycznej w Anglii, Szkocji i Walii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja opiera się na sytuacji prawnej i faktycznej istniejącej w listopadzie 2005 r., ustalonej na podstawie informacji przedłożonych przez Zjednoczone Królestwo oraz wynikających ze sprawozdania z 2005 r. oraz załącznika technicznego do tego sprawozdania. Decyzja ta może ulec zmianie, jeżeli pojawią się istotne nowe fakty lub nastąpi istotna zmiana sytuacji prawnej, które spowodują, że przestaną być spełniane warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji